

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/22/2018
Identifikačné číslo spisu: 7115204790
Dátum vydania rozhodnutia: 12.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7115204790.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu K. U. M., nar. XX. I. XXXX, bytom C. XXX/X, U. W. M., proti žalovanej Agentúra PLUS Košice, s. r. o., Kpt. Nálepku 1, Košice, IČO: 35 818 573, zastúpenému Advokátska kancelária Roštár - Slovák, s. r. o., Révova 7, Bratislava, o určenie neplatnosti rozhodnutia spoločníkov, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 9Cb/18/2015 o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/39/2017-311 z 28. septembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/39/2017-311 z 28. septembra 2017 a rozsudok Okresného súdu Košice I č. k. 9Cb/18/2015-201 z 1. decembra 2016 zrušuje a vec vracia Okresnému súde Košice I na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 9Cb/18/2015-201 z 1. decembra 2016 rozhodol, že rozhodnutie spoločníkov žalovanej spoločnosti, prijaté mimo valného zhromaždenia spoločnosti, obsiahnuté v uznesení zo dňa 5. decembra 2014, ktorým bol odvolaný z funkcie konateľa K. Y. Q., nar. X. R. XXXX, bytom Q. XXX, M., je neplatné a súčasne rozhodol, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

1.1. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná má dvoch spoločníkov - spoločnosť MHOLD, s. r. o. s účasťou 51% a žalobcu s účasťou v spoločnosti 49%. Spoločník žalovanej - spoločnosť MHOLD, s. r. o. v liste zo dňa 27.11.2014, adresovanom žalobcovi, navrhol odvolanie K. Y. Q. s návrhom uznesenia o odvolaní K. Q. z funkcie konateľa žalovanej spoločnosti (ďalej aj „návrh uznesenia“). Súd poukázal na to, že v liste bola žalobcovi určená lehota na vyjadrenie k návrhu uznesenia 7 dní od odoslania návrhu na poštovú prepravu. Z potvrdenia Slovenskej pošty, a. s. súd prvej inštancie zistil, že táto zásielka bola doručená na poštu vo Vranove nad Topľou dňa 1.12.2014 a žalobca si ju prevzal dňa 15.12.2014. Konateľ žalovanej K. V. listom zo dňa 5.12.2014 oznámil žalobcovi výsledok hlasovania spoločníkov spoločnosti Agentúra PLUS Košice s. r. o. o odvolaní K. Q. z funkcie konateľa, pričom v liste uviedol, že hlasovania sa zúčastnili obaja spoločníci s počtom 200 hlasov a za návrh hlasoval spoločník MHOLD, s. r. o., ktorý má 102 hlasov.

Spoločník K. M., ktorý má 98 hlasov, sa k návrhu uznesenia v stanovenej lehote nevyjadril, s poukazom na čo potom platí, že s návrhom nesúhlasil. Na základe uvedeného konateľ žalovanej v liste konštatoval, že spoločníci 102 hlasmi prijali uznesenie o odvolaní K. Q. z funkcie konateľa žalovanej. Z potvrdenia Slovenskej pošty, a. s. súd prvej inštancie zistil, že toto oznámenie nového konateľa žalovanej zo dňa 5.12.2014 bolo doručené na poštu vo Vranove nad Topľou dňa 10.12.2014 a žalobca ho prevzal dňa 16.12.2014. Listom zo dňa 22.12.2014 žalobca oznámil žalovanej, že nesúhlasí s prijatým uznesením mimo valného zhromaždenia, pretože lehota na písomné vyjadrenie k návrhu uznesenia mu uplynula skôr, ako si zásielku prevzal, čím bol ukrátený na práve hlasovať o návrhu uznesenia na odvolanie konateľa.

1.2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 130 a § 131 Obchodného zákonníka (ďalej aj „Obch. zák.“) konštatujúc, že ustanovenie § 131 Obch. zák. sa vzťahuje aj na rozhodnutia prijímané spoločníkmi mimo valného zhromaždenia. Žaloba bola podaná v zákonnej prekluzívnej lehote a na jej podanie sa nevyžaduje preukázanie naliehavého právneho záujmu. Ďalej uviedol, že návrh uznesenia musí byť predložený spoločníkom v písomnej forme, teda je potrebné ho poslať poštou, faxom alebo v elektronickej forme, pričom o obsahu návrhu sa musia spoločníci dozvedieť, to znamená, že sa musí dostať do ich dispozičnej sféry a musí im byť reálne doručený. Aj keď ustanovenie § 130 Obch. zák. a ani spoločenská zmluva žalovanej spoločnosti neupravuje spôsob predkladania návrhu uznesenia spoločníkom na vyjadrenie a neurčuje ani minimálnu lehotu, ktorá by mala byť spoločníkom poskytnutá na vyjadrenie, táto lehota by mala byť dostatočná napriek tomu, že spoločník - pre prípad nevyjadrenia sa k návrhu - je chránený nevyvrátenou zákonnou domnienkou nesúhlasu.

1.3. Žalovanou určenú lehotu 7 dní od odoslania na poštovú prepravu súd prvej inštancie považoval za krátku lehotu a spôsob určenia začiatku plynutia lehoty za účelový a odporujúci dobrým mravom. Vyslovil názor, že žalovaná pri určovaní lehoty nezohľadnila možnosť uloženia zásielky na pošte, resp. možnosť vyzdvihnutia si zásielky počas úložnej doby, v dôsledku čoho lehota na vyjadrenie žalobcovi uplynula skôr, ako si zásielku na pošte prevzal. Podľa názoru súdu prvej inštancie by zodpovedalo dobrým mravom určenie začiatku plynutia lehoty až od doručenia zásielky, prípadne odo dňa vrátenia nedoručenej zásielky.

1.4. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že ani konanie konateľa K. Q. v rozpore so záujmami spoločnosti nemôže ospravedlniť postup, pri ktorom bol žalobca vylúčený z možnosti vyjadriť sa k návrhu uznesenia na odvolanie konateľa. Za nedôvodnú však považoval námietku žalobcu, že odvolanie konateľa je zmenou spoločenskej zmluvy, a to s poukazom na článok VI. bod 1. spoločenskej zmluvy žalovanej, podľa ktorého je štatutárnym orgánom spoločnosti jeden alebo viac konateľov. So zreteľom na uvedené po odvolaní K. Q. z funkcie konateľa zodpovedá počet konateľov uvedenému článku spoločenskej zmluvy žalovanej, z dôvodu ktorého nebolo nutné zmeniť znenie spoločenskej zmluvy o počte konateľov. V súvislosti s odkazom žalovanej na rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 26Cb/201/2007 súd prvej inštancie uviedol, že názor v ňom vyslovený bol prekonaný rozhodnutiami súdov vyšších stupňov. Výrok o náhrade trov odôvodnil odkazom na § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) s tým, že o výške trov bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Na odvolanie žalovanej rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 4Cob/39/2017-311 z 28. septembra 2017 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2.1. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že rozhodujúcou pre rozhodnutie prejednávanej veci je posúdenie otázky primeranosti lehoty na vyjadrenie sa spoločníka k návrhu uznesenia pri hlasovaní per rollam, otázka ktorá nebola doposiaľ riešená v judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a takéto rozhodnutie neoznačila ani žalovaná. Odvolací súd vyslovil názor, že posúdenie tejto lehoty môže byť v jednotlivých prípadoch rôzne, prihliadnuc na okolnosti, ktoré viedli k prijatiu rozhodnutia spoločníkov mimo valného zhromaždenia. Po prihliadnutí na účel hlasovania per

rollam, ktorý sa využíva nielen pri hlasovaní medzi neprítomnými spoločníkmi, ale predovšetkým vtedy, ak je neodkladne potrebné prijať rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za správny záver súdu prvej inštancie, že lehota na vyjadrenie by mala začať plynúť od skutočného prevzatia zásielky adresátom, prípadne od vrátenia nevyzdvihnutej zásielky, pretože pri akceptovaní takéhoto názoru by účel hlasovania per rollam nebolo možné dosiahnuť. Odvolací súd však súhlasne so súdom prvej inštancie konštatoval, že návrh uznesenia musí byť doručený do dispozičnej sféry spoločníka. Na rozdiel od súdu prvej inštancie, za doručený nepovažoval iba návrh, ktorý spoločník reálne prevezme a oboznámi sa s ním. V tomto smere poukázal na judikatúru k ustanoveniu § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), ktorá doručenie zásielky do dispozičnej sféry adresáta vykladá tak, že musí existovať objektívna možnosť adresáta sa s obsahom zásielky oboznámiť. V prejednávanej veci to znamená, že ak zásielka adresovaná žalobcovi bola uložená na pošte dňa 1. decembra 2014 a žalobca nepoprel, že mu uloženie zásielky bolo oznámené, mal objektívnu možnosť si túto zásielku vyzdvihnúť na pošte v nasledujúci pracovný deň (utorok) dňa 2. decembra 2014 a oboznámiť sa s jej obsahom.

2.2. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcovi nebola poskytnutá primeraná lehota na vyjadrenie sa k návrhu uznesenia spoločníkov per rollam. Konštatoval, že žalobca svoj súhlas či nesúhlas s navrhovaným uznesením mal zaslať poštou, pričom jeho stanovisko malo byť doručené do sídla žalovanej najneskôr 4. decembra 2014, na deň ktorý pripadol posledný deň stanovenej lehoty. Odvolací súd dospel k záveru (po prihliadnutí na čas doručovania zásielky od spoločníka), že na doručenie poštou by potreboval žalobca 2 dni, teda mal iba 1 deň na to, aby sa oboznámil s obsahom zásielky, návrh uznesenia zvážil a zaslal k nemu svoje stanovisko. Jednodňovú lehotu, ktorú spoločnosť MHOLD s. r. o. (ako spoločník) reálne poskytla žalobcovi na posúdenie návrhu uznesenia považoval odvolací súd za neprimerane krátku, a to aj po prihliadnutí na okolnosti, na ktoré poukázala žalovaná, hoci bližšie nekonkretizovala, aké závažné až likvidačné účinky jej hrozili poskytnutím primeranej lehoty žalobcovi. Súd prvej inštancie prihliadol aj na to, že žalovaná poukázala na úkony K. Q. v dňoch 9. júna, 3. septembra a 7. októbra 2014, neuviedla však, kedy sa o týchto úkonoch dozvedela, pričom ďalej upriamila pozornosť na konanie K. Q. po 5. decembri 2014, teda až po zaslaní návrhu uznesenia z 27. novembra 2014. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uzavrel, že nakoľko v rozpore so zákonom nebola žalobcovi poskytnutá primeraná lehota na vyjadrenie sa k návrhu na prijatie uznesenia spôsobom per rollam, došlo nepochybne k obmedzeniu jeho práva - ako spoločníka - podieľať sa na riadení spoločnosti, a to bez ohľadu na to, či by jeho včasné vyjadrenie malo vplyv na výsledok rozhodnutia spoločníkov mimo valného zhromaždenia. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 386 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanej uložil povinnosť nahradiť úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania v plnej výške, o ktorej rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

3. Rozsudok odvolacieho súdu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci napadla žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolaním, z obsahu ktorého vyplýva, že prípustnosť dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania, alternatívne rozsudky súdov nižších inštancií zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Podaním zo dňa 22. júna 2018 dovolateľka navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, ako aj rozsudku súdu prvej inštancie.

3.1. Dovolanie odôvodnila dovolateľka tým, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená. Za otázku, majúcu zásadný právny význam, dovolateľka považovala otázku - aká lehota je primeraná na vyjadrenie sa k návrhu uznesenia na prijatie rozhodnutia formou per rollam v zmysle § 130 Obch. zák.

3.2. Dovolateľka v dovolaní uviedla, že napriek správne posúdeniu otázky, týkajúcej sa momentu doručenia zásielky do dispozičnej sféry adresáta (žalobcu) s poukazom na § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, odvolací súd nesprávne posúdil primeranosť dĺžky lehoty, poskytnutej na vyjadrenie sa k návrhu uznesenia spoločníkovi spôsobom per rollam. Vzhľadom na konkrétne okolnosti posudzovaného

prípade, odôvodňujúce nevyhnutnú potrebu odvolať K. Y. Q. z funkcie konateľa - podľa názoru dovolateľky - žalobcovi bola poskytnutá primeraná lehota na vyjadrenie sa k návrhu na prijatie uznesenia spôsobom per rollam. Nesúhlasila preto so záverom odvolacieho súdu, že žalobcovi bol poskytnutý len 1 deň na vyjadrenie sa k návrhu uznesenia. Namietala, že pokiaľ bol žalobcovi návrh uznesenia, ako správne vyhodnotil aj odvolací súd, predložený deň po jeho uložení na pošte, t. j. dňa 2. decembra 2014 a vyjadriť sa mal do 4. decembra 2014, mal žalobca celé 3 dni na oznámenie svojho súhlasu alebo nesúhlasu s navrhovaným uznesením. Žalobcovi nič nebránilo vyjadriť sa aj prostredníctvom elektronickej pošty, keďže zákon nezakazuje takúto formu vyjadrenia sa k návrhu uznesenia, pričom na túto formu nemá vplyv ani skutočnosť, že návrh uznesenia bol zaslaný poštou ako doporučená zásielka. Dovolateľka uviedla, že aj v prípade, ak by mal žalobca na vyjadrenie sa k návrhu uznesenia len 1 deň, odvolací súd mal vychádzať z ustanovenia § 130 Obchodného zákonníka, upravujúceho ochranu pred príliš krátkou lehotou, poskytnutou na vyjadrenie. Dovolateľka konštatovala, že podľa jej názoru akákoľvek lehota, v ktorej je možné, aby sa spoločník vyjadril, je v zmysle ustanovenia § 130 Obch. zák. primeraná a jediný možný prípad, kedy by sa dalo uvažovať o neprimeranej lehote je, ak by lehota uplynula skôr, ako bol spoločníkovi návrh uznesenia per rollam daný do jeho dispozície.

3.3. Dovolateľka ďalej uviedla, že pri posudzovaní primeranosti lehoty odvolací súd nesprávne vyhodnotil aj konkrétne okolnosti prípadu, najmä konfliktné vzťahy medzi spoločníkmi, ďalej medzi žalobcom ako bývalým konateľom žalovanej spoločnosti a žalovanou, ako aj kroky K. Y. Q., smerujúce k zmareniu vymoženía pohľadávky žalovanej spoločnosti a vykonané výlučne v prospech žalobcu, s poukazom na čo je zrejmé, prečo bolo z hľadiska potreby ochrany záujmov žalovanej spoločnosti potrebné bezodkladne odvolať z funkcie konateľa K. Y. Q.. Obsahu spisu nezodpovedá konštatovanie odvolacieho súdu, že žalovaná neuviedla, kedy sa o krokoch K. Y. Q. dozvedela, nakoľko z vyjadrenia právneho zástupcu žalovanej na pojednávaní vo veci dňa 6. októbra 2016 vyplýva, že sa o nich dozvedela dňa 27. novembra 2014, po nahliadnutí do spisu Okresného súdu Košice I, vedeného pod sp. zn. 28CbR/45/2013 v konaní o zrušenie žalovanej spoločnosti, ktoré inicioval žalobca. Za nesprávne označila aj konštatovanie odvolacieho súdu, že žalovaná spoločnosť nekonkretizovala závažné až likvidačné účinky, ktoré jej hrozili z negatívneho konania konateľa, opísaného v podaniach adresovaných súdu.

3.4. Dovolateľka vytýkala odvolaciemu súdu aj odklon od jeho právneho názoru, vyjadreného v rozsudku zo dňa 30. júla 2009 sp. zn. 4Cob/77/2009 v identickom spore, v ktorom sa stotožnil so závermi Okresného súdu Košice I, vyjadrenými v rozsudku sp. zn. 26Cb/201/2007. Dôvod, pre ktorý sa odvolací súd odklonil od svojho predošlého právneho názoru však odvolací súd neuviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku. Spoločník MHOLD s. r. o. v zmysle spoločenskej zmluvy disponuje so 102 hlasmi pri rozhodovaní spoločníkov a žalobca disponuje s 98 hlasmi. So zreteľom aj na uvedené žalobcovi muselo byť zrejmé, že spoločník MHOLD, s. r. o. v prípade potreby môže kedykoľvek rozhodnúť na valnom zhromaždení, ako aj mimo neho o odvolaní a menovaní konateľov. Odvolací súd preto nezohľadnil tú skutočnosť, že nesúhlas žalobcu s navrhovaným uznesením by neovplyvnil výsledky hlasovania a naopak, dlhšia lehota na vyjadrenie súhlasu/nesúhlasu s návrhom uznesenia, by mala pre spoločnosť závažné negatívne dôsledky.

4. Žalobca vo vyjadrení k podanému dovolaniu navrhol dovolanie žalovanej odmietnuť ako neprípustné. Uviedol, že sporná dĺžka trvania lehoty sa nedá jednotne určiť judikatúrou, pretože posúdenie primeranosti lehoty bude vždy závisieť od okolností a súvislostí konkrétneho prípadu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 35 CSP (ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je dôvodné.

6. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

6.1. Podľa § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

6.2. Podľa § 432 ods. 2 CSP, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

6.3. Podľa § 122 ods. 1 Obchodného zákonníka, spoločníci vykonávajú svoje práva týkajúce sa riadenia spoločnosti a kontroly jej činnosti na valnom zhromaždení v rozsahu a spôsobom uvedeným v spoločenskej zmluve, prípadne v stanovách.

6.4. Podľa § 130 Obchodného zákonníka, spoločníci môžu prijímať rozhodnutia aj mimo valného zhromaždenia. Návrh uznesenia predkladá spoločníkom na vyjadrenie konateľ alebo spoločník, alebo spoločníci, ktorých vklady dosahujú 10 % základného imania, alebo dozorná rada, ak je zriadená, spolu s oznámením lehoty na písomné vyjadrenie, v ktorej ho spoločníci zasielajú na adresu sídla spoločnosti. Spoločenská zmluva môže určiť, že toto právo má aj spoločník, ktorého výška vkladu je menej ako 10 % základného imania. Ak sa spoločník nevyjadrí v lehote, platí, že nesúhlasí. Konatelia potom oznámia výsledky hlasovania jednotlivým spoločníkom. Väčšina sa počíta z celkového počtu hlasov prislúchajúcich všetkým spoločníkom.

6.5. Podľa § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka, každý spoločník, konateľ, likvidátor, správca konkurznej podstaty, vyrovnávací správca alebo člen dozornej rady môže podať návrh na súd na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ak je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami. Rovnaké právo má aj bývalý spoločník alebo konateľ, ak sa ho uznesenie valného zhromaždenia týka. Toto právo však zanikne, ak ho oprávnená osoba neuplatní do troch mesiacov od prijatia uznesenia valného zhromaždenia alebo ak valné zhromaždenie nebolo riadne zvolané, odo dňa, keď sa mohla o uznesení dozvedieť.

6.6. Podľa § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka, súd môže na návrh spoločníka určiť neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, len ak porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť práva spoločníka, ktorý sa určenia neplatnosti domáha.

7. Dovolateľka prípustnosť dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska citovaného ustanovenia, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku hmotnoprávnu alebo procesnoprávnu (nie skutkovú), na vyriešení ktorej spočívalo napadnuté rozhodnutie. Právna otázka musí byť označená v dovolaní spôsobom jasným, určitým a zrozumiteľným. Podľa tvrdenia dovolateľky, nebola doposiaľ v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená otázka dĺžky lehoty, ktorú je nevyhnutné poskytnúť spoločníkom na písomné vyjadrenie sa k predloženému návrhu uznesenia pri hlasovaní spôsobom per rollam (§ 130 Obchodného zákonníka).

7.1. Úlohou dovolacieho súdu bolo preto najskôr posúdiť, či ide o otázku, ktorú dovolací súd doposiaľ ešte neriešil. V tomto smere dovolací súd uvádza, že „ustálená rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky“ je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach NS SR, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax, vyjadrenú opakovane vo viacerých, nepublikovaných rozhodnutiach NS SR alebo dokonca aj v jednotlivom, doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia NS SR názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nie sú známe rozhodnutia alebo stanoviská NS SR ako súdu dovolacieho, ktoré by dovolateľkou vymedzenú právnu otázku v minulosti vyriešili. Z obsahu vyjadrenia žalobcu k dovolaniu vyplýva, že ani žalobca netvrdí, že by takáto rozhodovacia prax už existovala. Naopak, vyjadril názor, že dĺžku trvania tejto lehoty nemožno unifikovať, lebo posúdenie jej primeranosti bude vždy závisieť od okolností konkrétneho prípadu. V odôvodnení dovolaním

napadnutého rozsudku (bod 19 odôvodnenia) aj odvolací súd konštatoval, že otázka stanovenia dĺžky lehoty na vyjadrenie sa spoločníka k predloženému návrhu uznesenia nebola doposiaľ judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyriešená. Dovolací súd preto konštatuje, že ohľadom žalovanou vymedzenej právnej otázky, doposiaľ nedošlo k vytvoreniu a ustáleniu rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. So zreteľom na riadne nastolenie právnej otázky spôsobom zodpovedajúcim § 421 ods. 1 písm. b/ CSP a v prípade, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie, dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je procesne prípustné.

7.2. Rozhodujúcou otázkou v posudzovanej právnej veci je posúdenie dĺžky lehoty, ktorú je potrebné poskytnúť spoločníkovi na vyjadrenie sa k predloženému návrhu uznesenia spôsobom per rollam a ktorú Obchodný zákonník explicitne neupravuje. Dovolací súd sa stotožnil s názorom odvolacieho súdu, že dĺžku lehoty v zmysle § 130 Obch. zák. nemožno určiť vo všeobecnosti jednotne, pretože vždy bude závisieť od konkrétnych okolností jednotlivého prípadu. Je však potrebné trvať na tom, aby lehota na vyjadrenie bola primeraná, s prihliadnutím na obsah návrhu, závažnosť rozhodnutia a naliehavosť jeho prijatia tak, aby poskytovala spoločníkom primeraný časový priestor na vyjadrenie sa k návrhu uznesenia prijímaného spôsobom per rollam, teda mimo valného zhromaždenia.

7.3. Z gramatického a logického výkladu obsahu pojmu „predkladá“, uvedeného v § 130 Obchodného zákonníka vyplýva, že o návrhu predkladaného uznesenia sa musia spoločníci dozvedieť, inak by o ňom nemohli hlasovať. Dovolací súd sa stotožnil so záverom obidvoch súdov, že na to, aby o takomto návrhu spoločníci hlasovali, musí sa dostať do ich dispozičnej sféry. Stotožnil sa aj so záverom odvolacieho súdu, že na splnenie povinnosti uvedenej v § 130 Obchodného zákonníka nie je nutné, aby si spoločník návrh rozhodnutia fyzicky prevzal a oboznámil sa s ním, teda že návrh mu musí byť reálne doručený. S poukazom aj na judikatúru k ustanoveniu § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka - za doručenie zásielky do dispozičnej sféry adresáta - odvolací súd správne považoval objektívnu možnosť adresáta oboznámiť sa s obsahom zásielky (porovnaj napríklad rozsudok NS SR sp. zn. IObdoV 63/2005 z 30. apríla 2007). Právna teória aj súdna prax takouto možnosťou chápe nielen samotné prevzatie zásielky adresátom, ale aj prípad, keď doručením zásielky či telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta, resp. do jeho poštovej schránky, prípadne i vrhodením oznámenia o uložení takejto zásielky do poštovej schránky, adresát nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne aj oboznámil s obsahom zásielky, pretože postačuje, že objektívne má možnosť tak urobiť. Iný výklad by aj podľa názoru dovolacieho súdu viedol k neprijateľnému dôsledku, že spoločník spoločnosti by mohol prijatie rozhodnutia zmarit iba tým, že by si na svojej adrese nepreberal poštu. V posudzovanej právnej veci, tak ako to konštatoval aj odvolací súd, zásielka adresovaná žalobcovi bola uložená na pošte dňa 1. decembra 2014 a žalobca (ktorý nepoprel, že mu uloženie zásielky bolo oznámené) mal objektívnu možnosť si túto zásielku vyzdvihnúť na pošte v nasledujúci pracovný deň (utorok), t. j. dňa 2. decembra 2014, kedy mal možnosť oboznámiť sa s jej obsahom.

7.4. Za správny však dovolací súd nepovažoval názor odvolacieho súdu, že žalobcovi nebola poskytnutá primeraná lehota na vyjadrenie sa k návrhu uznesenia spôsobom per rollam. Z bodu 27 dovolaním napadnutého rozsudku vyplýva, že odvolací súd dospel k záveru, že žalobca mal iba 1 deň na oboznámenie sa s obsahom zásielky, zváženie návrhu rozhodnutia a zaslanie svojho stanoviska. Takýto záver odvolací súd odôvodnil tým, že návrh uznesenia bol žalobcovi daný do jeho dispozície deň po jeho uložení na pošte, t. j. 2. decembra 2014 a vyjadrenie malo byť doručené do sídla žalovanej najneskôr 4. decembra 2014, t. j. v posledný deň lehoty určenej na písomné vyjadrenie sa, pričom súhlas alebo nesúhlas s návrhom uznesenia mal žalobca poslať poštou a na doručenie vyjadrenia poštou potreboval 2 dni.

7.5. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom k 27. novembru 2014), ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

7.6. Podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie

obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

7.7. Ustanovenie § 130 Obchodného zákonníka ukladá spoločníkom povinnosť vyjadriť sa k návrhu uznesenia písomne. Vychádzajúc z ustanovenia § 40 Občianskeho zákonníka, písomná forma vyjadrenia bude zachovaná, ak bude vyjadrenie urobené telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Dovolací súd sa preto stotožnil s názorom dovolateľky, že žalobca mal možnosť vyjadriť sa napríklad aj telegraficky, ďalekopisom alebo prostredníctvom elektronickej pošty. Zo skutočnosti, že návrh uznesenia bol zaslaný poštou ako doporučená zásielka - podľa názoru dovolacieho súdu - nemožno vyvodiť záver, že len takýto spôsob doručovania vyjadrenia spoločníka k návrhu uznesenia predstavuje dodržanie zákonom vyžadovanej písomnej formy v zmysle § 130 Obch. zák. So zreteľom na uvedené bola žalobcovi reálne poskytnutá trojdňová lehota na vyjadrenie sa k návrhu uznesenia, prijímaného spôsobom per rollam, a nie lehota jednodňová.

7.8. Nevyvratiteľná zákonná domnienka v zmysle § 130 Obch. zák. sa môže uplatniť len za predpokladu, že návrh uznesenia bol spoločníkovi predložený (dostal sa do jeho dispozičnej sféry) a ten mal možnosť sa s ním oboznámiť, pričom z nejakého dôvodu sa rozhodol k návrhu uznesenia nevyjadriť. Cieľom nevyvratiteľnej zákonnej domnienky - aj podľa názoru dovolacieho súdu - je ochrana spoločníka výlučne pre tento prípad. Nevyvrátiteľnú zákonnú domnienku však nemožno považovať za ochranu spoločníka v prípade, že poskytnutá lehota na vyjadrenie je neprimerane krátka na to, aby spoločníkovi umožňovala vyjadriť sa k návrhu uznesenia, a to bez ohľadu na to, akým počtom hlasov spoločník disponuje v spoločnosti. V tomto smere je preto argumentácia dovolateľky nesprávna.

7.9. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd uzaviera, že odvolací súd vo veci nesprávne rozhodol, keď potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, pretože nesprávne posúdil primeranosť dĺžky lehoty na vyjadrenie sa k návrhu uznesenia, prijímaného spôsobom per rollam, z dôvodu ktorého dovolací súd považoval dovolanie žalovanej nielen za prípustné, ale aj za dôvodné. Dovolací súd preto rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 449 ods. 1 a 2 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP), v ktorom bude potrebné opätovne posúdiť, či trojdňová lehota na vyjadrenie sa k návrhu uznesenia prijímaného spôsobom per rollam je primeraná a či vzhľadom na všetky okolnosti poskytovala žalobcovi dostatočný časový priestor na vyjadrenie sa k návrhu uznesenia. Podľa § 455 CSP je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

7.10. Podľa § 453 ods. 3 CSP o trovách pôvodného konania, ako aj dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie.

8. Keďže dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, nerozhodoval už o návrhu žalovanej na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia podľa § 444 ods. 1 CSP.

9. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.